

Vysokoškolská kvalifikační práce (diplomová práce)
posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: BcA. Zuzana Kalousová Pernicová

Název práce: Osamocení

Slovní hodnocení:

Zuzana Pernicová je tichá, velmi inteligentní studentka, jejíž přístup ke studiu se vyznačuje velkou mírou zodpovědnosti a hlubokým zájmem o obor. Dává přednost dobrovolné klauzuře v přítomnosti svého ateliéru. Ve své práci je konzistentní a přestože inklinuje ke klasickým formám, nelze tvrdit, že by byla konzervativní. Spíše se dá říci, že hledá kontemplativní alternativu k obecnému vnímání zrychleného času a tekutosti současného pojetí světa. Její konzistence tkví především v jasně vytyčeném myšlenkovém proudu spíše než v přístupu k formě. Zájem o okraj společnosti, jakým jsou například sociálně potřební nebo důchodci. Především pocit osamění, spojený s podzimem života, je hlavním objektem zájmu diplomantky, který rozvíjí a osobitým přemýšlivým přístupem abstrahuje a posouvá od osobních pocitů k obecnému prožitku.

Osamocení – Jiné ticho

Původně se při zadávání diplomové práce Zuzana Pernicová přidržela zkrácené verze popisu názvu své teoretické magisterské práce „Osamělost jako společenský fenomén a její odraz v umění“. Protože název práce jakožto nedílná součást uměleckého díla je důležitým ukazatelem orientující diváka vytyčeným směrem, dospěla diplomantka k jemnější formě názvu „Jiné ticho“. Absolventská práce Jiné ticho je výsledkem vytrvalého zájmu o věci mimo zřetel zdravé slastné možnosti života na planetě Haha. Dlouhodobě se na plátnech a četných drobných kresbách vyskytují prchavé, jakoby do sebe samých či o sebe se opírajících, někdy až zhroucených figur. Studené vodnaté tóny vytvářejí nebo podtrhují klinický pocit, který jsme si zvykli vnímat na základě osobní zkušenosti z různých návštěv zdravotnických zařízení. Postupem se z poměrně čitelných postav stávají stíny nebo jsou vytěsněny úhlem pohledu zvolené kompozice. Přes sérii obrazů z roku 2014, kde je hlavním motivem strop, se Zuzana postupně dopracovala k rozhodnutí vsadit na hloubku vrstvených lazurních barev. Vrstvu po vrstvě tak vzniká téměř monochrom, kde však je možno ještě tušit topografii architektury a orientaci nahoře a dole. Cyklus na sebe navazujících, poměrně rozměrných maleb se tak blíží téměř k monochromní abstrakci. Nicméně se stále jedná o abstrahování redukováného prostoru. Přestože Zuzana je vytrvalá kreslířka, rozhodla se jednoznačně pro médium malby, které je, jak se zdá a vlastně každou další prací se i potvrzuje, jejím hlavním výrazovým prostředkem. Přemýšlí v rámu obrazu. V tomto vymezeném prostoru se složitým nanášením tenkých barevných vrstev snaží vyjádřit nejenom zvolené téma, ale hlubší a ve větší šíři pojatý přístup k životu. Lazurní technika je náročná na čas. Právě čas a jeho spojení s vymezením úseku života a hlavně jeho konce je velmi šťastně propojeno s technologií této práce.

Vzhledem ke složitosti zvolené techniky nevím, zda dokončená představená práce bude finalizována do ideálu, o kterém jsme spolu vedli rozpravu. Ve chvíli, kdy píše

tento text, budu vycházet z tohoto ideálu, tedy z představy vysokého lesku povrchu pláten umocňující efekt lazurní malby. Zrcadlením by se tak pomyslně do obrazu samého vrátily stíny odrazů postav samotných diváků, což by autorce mohlo konvenovat. Jde čistě o otázku míry radikálního odklonu či inklinaci k figuře jako hlavnímu výrazovému prostředku.

Zuna Kalousová Pernicová je prokazatelně velmi dobře obeznámena s kontextem současného umění. Ve své teoretické práci opírá o postmoderní, vesměs multimediální autory. Ti se sice zabývali podobnými tématy, avšak jejich přínos byl i formální. Neotřelý, sahající od fotografie až k umění videa či instalace. Zdá se, že autorka si záměrně tyto otázky neklade a zcela důvěřuje médiu olejové malby. Malbu si vybrala a užívá ji, jako hobojska z Hlaváčkovy básně užívá svůj nástroj k opakování té samé písně mollové. Na počátku nového století vždy docházelo k vzepětí individualistických a vypjatých existenciálních tendencí a zdá se, že v tom jednadvacátém to nebude jinak. Práci má Zuzana pevně podepřenou nastudovanou literaturou jak z oblasti filosofie, tak z oblasti sociologie a dalších příbuzných věd.

Práce „Jiné ticho“ je slibným začátkem kariéry začínající umělkyně a životaschopnost takového přístupu k životu a umění prověří pouze čas.

Otázky k rozpravě:

Závěrečné hodnocení: Doporučuji k absolutoriu

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval(a): MgA Luděk Rathouský

Datum: 17. 5. 2015

Podpis: